

V rozrušených dobách se dějí i s lidskými charaktery mnohdy prapodivné věci. Z osobností se stávají postavy II. kategorie, národ to ví, jen oni sami si z bytů či domů odnesli všechna zrcadla do sklepa, hodili na ně černé sukno, aby je hledači pravdy, nedej bože, nepřinesli po schodech zpátky nahoru.

Píše se mi to těžce, i z českého sportu se stává zboží II. kategorie, za tu změnu si určitě nemůže sám, ze slavnější scény ho vytlačil nezáměr státu a jeho už delší dobu přehlížející přístup. Spravedlivé je však přiznat, žijeme v kulhajícím světě, co má na bedrech nesmyslnou válku, kalkulem vyhnané ceny energií, zažívá hodně složitou krizi, ze které se v rozdělených notách hegemonistického světa jen přetěžko hledá cesta. Sport se samozřejmě bránil, přesto se dostal na okraj. Naději dává změna ve vedení Národní sportovní agentury, vláda se o sportu bavila, ví, že ho na syrových holičkách nechat nemůže, ale ceny energií a inflace zasáhnou rozpočty a financování všech, co se ve světě sportu pohybují. Ve smutné době moc smíchu slyšet není.

Přesto, i v těchhle časech se hrály umírající týmové soutěže, šampioni stále slaví. Ano, je to tak, jen se vše koná v prázdných, až skoro opuštěných tenisových kulisách. Bylo to v Glasgow při Billie Jean King Cupu, bylo to v Málaze při finálovém turnaji Davis Cupu. Ten tam skončil ve chvíli, kdy legendární Nadal a nejmladší světová jednička Alcaraz nemohli nastoupit. Španělsko prohrálo už ve čtvrtfinále s Chorvatskem a domácí tenisoři nadšenci na vše hned chtěli zapomenout. A pořadatelé už jen útrpně čekali, až si někdo vítězně sáhne na Salátovou mísu, když už tenisový Černý Petr nedovolil, aby to bylo domácí Španělsko. Smutno bylo i ve Skotsku, letos tam tenistky hrály o rekordní částku 11,4 milionu dolarů, týmy si z ní mezi sebe měly rozdělit osm milionů a zbytek pak připadl zúčastněným národním federacím. Vítězky Billie Jean King Cupu braly dva miliony, finalistky 1,2 milionu, za účast ve skupině náleželo národní reprezentaci 400 000 dolarů. Za tyhle peníze se už vyplatí být zticha, nenaříkat, prázdné tribuny ve tmě najednou nikomu nevadily a média jako by zapomněla, že se mistrovství světa týmů vůbec hraje. Americký tenisový sen se prostě nenarodil, Haggerty a spol. se před čtyřmi lety rozhodli, že udělají z Davis Cupu tenisovou show, a bylo jim jedno, že se to nemusí podařit. Když pomalu usychal inkoust na podepsané smlouvě s firmou Kosmos, už byla tahle parta spokojena a snad ji hrály i kapsy...

Škoda, velká škoda, že si tehdy Haggerty nevzpomněl na finále Davisova poháru z konce listopadu mezi Francií a Belgií jen rok před Kongresem ITF v Orlandu. Třeba by nic nepodepsal... Konečně, kdyby si vzpomněl i na narvanou O2 Arenu při finále Fed Cupu proti Americe v roce 2018, vyhnal by z hlavy myšlenku na dárek pro Billie Jean Kingovou. Na jedné straně potměšlé arény bez diváků při finálovém turnaji Davisova poháru letos v Málaze, na druhé finále Davisova poháru 2017 na Stade Pierre Mauroy ve francouzském Lille. Po tři dny ho sledovalo více než 75 000 nadšených tenisových fanoušků, přenášelo se do 167 zemí, finále pokrývalo 47 televizních kanálů, ve Francii se na ně dívalo 16,5 milionů tenisových nadšenců! V roce 2017 se v Davisově poháru představilo celkem 620 hráčů ve více než

130 reprezentacích, Davis Cup se hrál v 59 zemích! Při finále nabídla média v angličtině, španělštině a čínštině více než 12 milionů zobrazení na stránkách Twitter, Facebook, Instagram a Sina Weibo, což je čínská obdoba Twitteru. Davisův pohár byl vždycky korunovačním klenotem světového sportovního marketingu. A srovnání tehdejších mediálních ozvěn s letošními velkými Cupy? Jako by nadšený pokračovatel odkazu Pratoce Čecha někde hlasitě říkal, že mu Říp často připadá větší než Everest.

„Myslím, že je všem úplně jedno, jestli vyhráme nebo ne. I kdybychom měli získat titul, na ESPN nebo jiných sportovních kanálech by se o tom stejně nemluvilo,“ říkal po čtvrtfinálové porážce s oslabenou Itálií v Davis Cupu první Američan týmu a světová devítka Taylor Fritz. „Kdybychom vyhráli, možná bychom byli mile překvapení, ale to si nemyslím.“ Američané kralují daviscupové statistice, pohár už vyhráli dvaařicetkrát, ale na svůj další titul čekají už od roku 2007. Že by je to nějak trápilo? On to možná ani Haggerty neví.

V půlce srpna před čtyřmi lety vysedával pravidelně v baru hotelu Ritz-Carlton v Orlandu obránce Barcelony Gerard Piqué, fotbalový mistr světa i Evropy, čtyřnásobný vítěz Ligy mistrů. Vypadal spokojeně. A pak tam jednou řekl – „prožívám jeden z nejúžasnějších dnů svého života.“ Co se stalo? Podepsal životní smlouvu s ITF, Piquého investiční společnost Kosmos se dohodla na Kongresu ITF v Orlandu na pětadvacetileté spolupráci s Davis Cupem. Jaká byla cena za šanci položit Davisův pohár do rakve a zatlouct víko velkými hřebíky a podle receptu Strýčka Sama ho změnit? Tři miliardy dolarů, podle tehdejších kurzů 68 miliard korun. Už je to pryč, starý dobrý Davisův pohár nikdo nevzkřísí, takový kouzelník se nenarodil.

Letos čtvrtého listopadu pětadvacetiletý obránce Barcelony oznámil konec kariéry. „Fotbal mi dal všechno, Barcelona mi dala všechno,“ řekl při té příležitosti médiím. A tehdy už taky věděl, že i tenis mu dal všechno. Ano, je to pravda, nový formát Davis Cupu ale vzal skoro všem federacím tenisovou radost.

P. S. 1

Maminka mi mockrát říkala, neklad si otázky, na které nechceš slyšet odpověď. Nedělal jsem to, život si do osudu stejně kecat nenechá. Ani nyní bych nechtěl být muškou, co by seděla někde na stěně místnosti, kde se vzrušeně licitovalo o desítkách tisíc dolarů, jen za to, že někdo vezme za kliku hotelu v Glasgow a pak nastoupí za Česko. Za peníze, které se dají vyhrát jen na Grand Slamech, a to se musíte tlačit k semifinále. Nestalo se, padala slova o zradě, ale ta skoro nikdo neslyšel.

Co si z toho pamatovat? Raději nic.

Zapomeňme na vlajky, na hymny, jsou to pak stejně jen zbytečné falešné kulisy...

Z OBSAHU

Billie Jean King Cup	(6–8)
Turnaj mistrů	(10–11)
Turnaj mistryň	(12–13)
Davis Cup finále	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Můj příběh: Holger Rune	(18–20)
MS do 16 let	(21)
Jiří Lehečka	(22–23)
Next Generation ATP	(24–25)
Projekt Tenis dětem	(26–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Lucií Hradeckou	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 30. 11. 2022

**Na titulu: HOLGER RUNE,
v devatenácti letech vítěz tří turnajů ATP**

Snímek: ATP.COM

33. ročník, prosinec 2022

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**, Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TIPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com

a T/Production, s r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz